

بهار بخارایی

بهار بخارایی (ba.har-e.bo.xa.ra.i)، میرزا ربیع مخدوم، سده سیزدهم هجری، شاعر تاجیک. در مدرسه زرگران بخارا درس خواند. با رحمت الله واضح بخارایی همدرس بود. چون از تحصیل فراغت یافت، در همان مدرسه به تدریس پرداخت. شعر بهار در روزگاری که وی زندگی می کرد بلندآوازه بود. واضح، وی را به گفتن سخنان «محکم و رزین» می ستاید. از اشعار او ابیاتی پراکنده در تذکرهها مانده است.

منابع: تحفة الاحباب، ۳۳ - ۳۴؛ دایرة المعارف ادبیات و صنعت تاجیک، ۲۴۹/۱؛ فهرست دست نویس های شرقی در آکادمی علوم تاجیکستان، ۵۳۲/۲؛ فهرست نسخه های خطی فارسی انستیتوی آثار خطی تاجیکستان، ۳۵/۲؛ گنج زرافشان، ۹۸ - ۹۹.

قبادیانی

دانشنامه

Баҳори Бухорой

Баҳори Бухорой, Мирзорабеъ Махдум, садаи сездаҳуми ҳичрӣ, шоири тоҷик. Дар мадрасаи Заргарони Бухоро дарс хонд. Бо Раҳматуллоҳ Возеҳи Бухорой ҳамдарс буд. Чун аз таҳсил фароғат ёфт, дар ҳамон мадраса ба тадрис пардохт. Шеърӣ Баҳор дар рӯзгоре, ки вай зиндагӣ мекард баландовоза буд. Возеҳ вайро ба гуфтани суҳанони “маҳкам ва разин” меситойид. Аз ашъори ӯ абёте пароканда дар тазкираҳо мондааст.

Манбаъҳо: Тухфат-ул-ҳубоб, 33-34; Энциклопедияи адабиёт ва санъати тоҷик, 1/249; Феҳристи дастнависҳои шарқӣ дар Академияи илмҳои Тоҷикистон, 2/532; Феҳристи нусхаҳои хаттии форсии Институти осори хаттии Тоҷикистон, 2/35; Ганҷи Зарафшон, 98-99.

Қубодиёни

Донишнома

Донишномаи адаби форсӣ. Адаби форсӣ дар Осиёи Миёна. – Теҳрон:
Интишороти вазорати фарҳанг ва иршоди исломӣ, 1380, ҷ. 1, саҳ.
205.